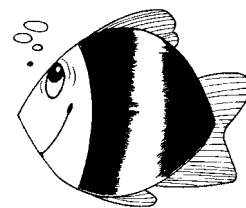

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

NYARALÁS – PIHENÉS – SZABADSÁG

Nyár van, és ilyenkor tapasztalataink átformálnak minket. Meleg van, jobban esik a hideg sör, mint télen, perzsel a napsütés, és sziesztára csábít az árnyékban. A munkatempónk lassul, a hozzáállásunk változik, másra vágyunk, mint a sűrű ősszel és a sötét télen, sőt a reményt hozó tavaszban. Szerelemre sarkallja az ifjakat-véneket, szabadságra vágyik a lélek.

Mi is ez a tapasztalat? A pihenés és a szabadság vágya mindenkit eltölt, kit kevésbé, kit jobban. Vannak, akik azt mondják, hogy nem engedhetem meg magamnak, van, aki ezzel is túlzásokba akar esni, és hitelből a bahamai nyaralásra költ. Sokfélék vagyunk. De mi értelme van a nyári semmittevésnek?

Persze, hogy semmi értelme. De ha tovább erőltetjük magunkra a megfelelési vágyból fakadó munkakényszert, előbb utóbb belerokkanunk. Ez is tapasztalat.

Szabad-e megengedni magunknak azt a luxust, hogy sok-sok pénzt elköltve, valamennyi időt lógatjuk a lábunkat, vagy olyat végzünk, amit egyébként máskor nem szoktunk?

A diák dolgozni megy, majd valahol elveri keresetét a vízparton barátokkal. A barátokkal tyúkólat építünk, az új szerelmünkkel nyaralni megyünk. A dolgozó számolgatja a szabadságát, hogy minél több időt eltölthessen egyhuzamban házastársával vagy egész családjával. De van olyan is, aki mindezt felesleges kidobásnak tartja, mert (mindent, nem csak a nyaralást) hiábavalóságnak, értelmetlenségnek tartja.

Hogyan vélekedjünk a pihenésről? Földi tapasztalataink segítenek ugyan, de helyesen erről (is) a Mindenható segítségével formálhatunk véleményt.

Üssétek fel a Szentírás első oldalait és olvassátok el, mit tesz a Teremtő a hatodik nap után. Megteremtette az embert, látta, hogy nem pusztán jó, mint korábban, hanem nagyon jó, akit teremtett (Ádám és Éva), és a hatodik nap után, a hetedik napon megpihen. Ha Istenről gondolkodunk, helyes a kérdés, hogy minek? Minek pihen az, aki nem fáradt, minek pihen az, aki állandó és örök, minek pihen az, aki az idő ura?

Pontosabban mit jelent az, hogy megpihen? Számomra csodálatos volt rádöbbenni arra, hogy mit is tesz az Úr, amikor megpihen, amikor megáll! Az egész Szentírást áthatja a hetednap öröme. Mit tesz Isten amikor „pihen”? Hát GYÖNYÖRKÖDIK! Mi más tenne, mint szemléli az embert, akit szépnek, nagyon jónak alkotott és már ott, a teremtéskor tudja, hogy meg fog halni érte! A hetednap, a szombat-nap, amikor az Úr sírban fekszik, műve befejeztével a feltámadás öröme vár. Csend, nyugalom a szenvedés után, a befejezett megváltás nyugalma, erőfeszítés és alázat, a feltámadás, a kezdet, az új élet előtti béke és nyugalom. Isten gyönyörködik, szemléli, vár és szeret.

Ha tehát nyaralni megyek, az a célom, hogy megálljak, és éppen úgy, ahogy Ő, szemléljem azokat, akiket szeretek, akik újjászületésében ott voltam és vagyok, és újjászületésében segítenek, lássam és szemléljem, milyen jó az Úr, hogy szépek és nagyon jók. Észrevenni, hogy Isten ajándékai, újra felfedezni bennük mindazt, amivel megdicsőítenek, újra meglátni, ahogy beteljesítenek, örülni annak, hogy szeretetükkel felszentelnek, és önmaguk ajándékozása által

termékennyé teszik az életemet. Ha messzire megyünk, akkor pedig épp a távolság és a hiány az, ami az otthonmaradottakra irányít bennünket. Hol vannak és kik ők, azt csak a messzeségből láthatjuk, mert aki soha nem megy el otthonról, nem tudja mekkora öröm hazatérni!

Egymásra időt fordítani hatalmas erőfeszítések és anyagi terhek árán is a földi koordináták között teljesen értelmetlen. Hiábavalóság és felesleges. De ha feltekintünk az égre, és megtesszük azt, amit a Teremtőnk, akkor már nem az erőfeszítés és a pénz számít, hanem az, akivel élek, akit szeretek, és akiért, vagy aki helyett meg tudok halni.

Gyönyörködni egymásban és mindabban, amit alkottunk ez az egyetlen értelme annak, hogy megálljunk, nyaraljunk, pihenjünk és elengedjük és átlépjük mindazt a nehézséget, ami terhel bennünket, meghaljunk abban, ami rossz, és újult, isteni erővel lássunk munkához, a jobb világ felépítéséhez a szabadságunk végén.

Az igazi szabadság az, amikor megengedjük magunknak azt a luxust, hogy elismerjük önmagunkat és gyönyörködünk egymásban.

Ha úgy vesszük, hogy az öröm és a boldogság ikertestvérek, akkor Isten gyönyörűsége mellé Gönczöl Gizella két gondolata is odafér a boldogságról: „Aki kis dolgoknak nem tud örülni, az úgy hal meg, hogy nem volt boldog. Aki állandóan a nagy boldogságra vágyik, az mellett elmegy az élet, amit csak akkor vesz észre, amikor meghal.”

Szép szabadságot mindenkinek!

Kövesdy Zsolt atya
Kunszentmárton

Székely János püspök atya kitüntetése

Európai Polgár Díjjal tünteti ki az Európai Parlament Székely János püspököt az idén – tudatta hétfői közleményében Gál Kinga fideszes EP-képviselő, aki a püspököt romapasztorációs tevékenysége miatt jelölte a kitüntetésre.

A közlemény szerint az Európai Parlament elnöke, Martin Schulz vezette elnökségi bizottság pénteken tette közzé a díj nyerteseinek névsorát.

„Székely János közel húsz éve fordít

kiemelt figyelmet a romapasztorációra. Folyamatos gyakorlati és kutatói tevékenysége révén vált a magyar püspöki kar romapasztorációs felelősévé. Északmagyarországi szolgálata során felismerte, hogy az egyház nem eléggé nyitott a cigányság felé. Ezért mottójának megfelelően (Csak azt tudjuk szeretni, akit ismerünk) maga nyitott a közösség felé, hogy megismerhesse kultúrájukat” – áll az EP-képviselő közleményében.

Gál Kinga tudatta: Székely János „Zenével és játékkal közelített felénk, megtanulta himnuszukat, otthonukban látogatta meg a mélyszegénységben élő cigány családokat, számos adományozó gyűjtést kezdeményezett. A roma közösség örömmel fogadta közeledését, azóta is tisztelet és szeretet veszi körül.”

MTI/Magyar Kurír

„Szeretettel gratulálunk! Továbbra is kérjük Urunk áldását püspök atya hivatására és életére!” (szerk.)

Kedves Cursillista Testvérek!

Amint már korábban hírül adtuk, idén lejár a Cursillo Vezetőség 3 éves szolgálati ideje. Az Alapszabály szerint 3 évenként új vezetőséget választunk, amelyre szeptember 21-én, pénteken du. 16:30-as kezdéssel kerül sor a KPSZTI tanácstermében, 1068 Bp. Városligeti fasor 42.

A jelölések alapján kialakult az Egyházmegyei Titkárság világi tisztségviselő jelöltjeinek névsora:

Világi elnökjelölt:
Kovács Ádám

Tagjelöltek:
Bernolák Melinda
Bozi György
Csákó Gyula
Földes Mária
Megyeri Attila
Mihálffy Gáspár
Pallos Zsuzsa
Pintér István
Poros Tibor

Szieberth Máté
Várdai Judit
Velencei Katalin
Weisz Teodóra

A jelöltek megnevezésére vonatkozó felhívásunkra 50-en válaszoltak, közülük 36-an (három atya is) küldtek neveket is. Ők 8 személyt jelöltek világi elnöknek és 44 főt titkársági tagnak. A megnevezett személyek megkérdezése után a jelöltséget a fentiek fogadták el, vagyis rájuk lehet majd szavazni. Az Alapszabály szerint „A Titkárság választott világiakból (tisztségviselő) és az egyházmegyei püspök által kinevezett lelki vezetőből álló vezetőtestület. A világi elnök választja ki a megválasztott tisztségviselők közül a legalább 6 tagú Titkárság világi tagjait.”

A világi tisztségviselők a következők:
Világi elnök,
Előcursillo felelős,
A cursillo 3 napjának, a munkatársképzőnek és a mélyítőnek a felelőse,
Utó-cursillo felelős,

Médiacsoport vezetője (újságfelelős),
Gazdasági felelős,
Nemzetközi kapcsolatok felelős,
Program és szervezési felelős,
Egyházmegyei koordinátor,
Régiófelelősök,
Ügyviteli felelős.

A választás két fordulóban történik majd. A világi elnökjelölt bemutatkozása és programjának ismertetése után következik a szavazás, majd ezután a tagjelöltek mutatkoznak be és mondják el elképzeléseiket. A választás személyre és nem funkcióra történik, utóbbi a megválasztott tisztségviselő megbeszélése során fog kialakulni. Kérünk, hogy jegyezd elő naptáradba a választás időpontját, gyere el és véleményed kinyilvánításával segítsd, hogy az új Titkárság minél nagyobb támogatást tudhasson maga mögött. Addig is kérjük imádatot a leendő világi elnökért és tagokért.

De Colores,

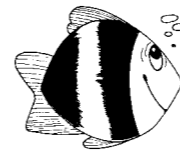
A Választási Bizottság

Választás

Az egyházmegyei grémium világi elnökének és tagjainak 3 éves mandátuma ez év októberében lejár. Az új tagok választása 2012. szeptember 21.-én, pénteken 16.30 órakor lesz a Katolikus Pedagógiai, Szervezési és Továbbképzési Intézetben (Budapest VI. Városligeti fasor 42.).

Kérünk benneteket, hogy a választásban való részvétellel segítsétek az új grémium támogatottságát, imáitokkal pedig a leendő jelöltek tenni vágyását és elkötelezettségét.

Kovács Ádám (a Választási Bizottság vezetője)

Egri Országos Ultreya

Beszámolók

Amikor ezeket a sorokat írom, már hosszabb idő elteltével gondolok vissza az egri találkozóra. Az élmények egy része homályosabb, de amik igazán megérintettek, most is elevenen élnek bennem.

Nagyon fáradtan indultam, éppen ezért különösen jólesett, hogy már az oda úton gondoskodtak testünk-lelkünk táplálásáról étellel, itallal, imával és figyelmes érdeklődéssel. Egerben nagyon sokan gyűltünk össze, tele lett velünk a székesegyház. Örömmel láttam viszont Bokszi atyát. A szentmise szépségéhez, mélységéhez hozzájárultak a zenészek és a gyönyörű énekek is, melyek közül nem egy nagyon kedves nekem. Különösen meghatódtam a Jóisten gyengéd figyelmén, mert nagyon vágytam arra, hogy Bokszi atyánál áldozhassak, és a sorban előre érve örömmel láttam, hogy előtte állok. A finom ebéd után megindultan hallgattuk a tanúságtételeket. Talán ezek hatására támadt fel bennem nagyon erősen egy érzés, hogy valakiért, akit pedig nem kedvelek, imádkoznom kell, mégpedig lehetőleg közösségben, mert szüksége van rá és csak az ima gyógyíthatja.

Sajnos az idő rövidsége miatt Egerben kevés lehetőség maradt személyes beszélgetésekre, de a visszaúton értékes, új ismeretségekkel gazdagodtam.

Jólesett most felidézni, újra élni az élményeket. Köszönöm a részvétel és a visszaemlékezés lehetőségét.

Sz. Vass Mária

Beszámoló az Országos Ultreyáról

Remek időben és ennek megfelelően remek hangulatban indultunk Egerbe a II. Országos Ultreyára, egy kedves autóbussz tulajdonos jóvoltából, akit Pallos Zsuzsa kért fel erre az útra. Amint beérkeztünk a Bazilikába azonnal megfogott valami egészen sajátos légkör: Tudtuk, hogy Cursillo légkörébe értünk. Tele voltak a padok, és hangos énekekkel, mindenki egymásnak örvendezve dicsérte az Urat!

Később megtudtuk, kb. 800 résztvevőnek szólt az Érsek Úr, Ternyák Csaba remek prédikációja, amelyet azzal a kérdéssel kezdett: Tegye föl a kezét az, aki ma reggel hat óra előtt kelt fel. Karok sokasága lendült a magasba. Tudjuk, hogy az ország messzi vidékeiről jöttetek, és már itt együtt tesztek tanúságot a Cursillo életéről. Köszönjük áldozatosságokat és egyház hűségteket.

Külön öröm volt cursillós paptestvérekkel való találkozásom, akiknek nagy része volt abban, hogy ennyi katolikus hívő szívében fellobbantották a lángot Krisztus és egyháza iránt. Megtapasztalták, milyen nagyszerű érzés az, ha az egyház nem laza embertömeg, hanem élő és éltető eucharisztikus szeretetközösség. Imponáló volt az áldozók sokaságát látni, akik Krisztustól nyerték el az apostoli lelkületet is, hogy mások felé elvigyék az Evangélium örömhírét. Ezekről tettek azután tanúságot a szentmisét követően számosan. Megkapó volt Bozi György és rokonsága énekes és hangszeres lélek emelése, mely az egész misén, majd a tanúságok között mindnyájunkat aktívan belekapcsolt az Úrban való örvendezésbe.

Külön hálát adtam Krisztusnak, hogy 1989 februárjában a 171. férfi cursillon Bécsben részt vehettem, majd ugyan ez évben április 13-16 közt Iszkaszentgyörgyön az első magyarországi férfi cursillót Josef Cascales atyával megtarthattam. Ezen vett részt Takács Alajos, atya is, aki ennek az egri régióknak lett aztán a leghatásosabb apostola. Most boldogan öleltük meg egymást! Mekkora fáva terebélyesedett Krisztus műve az ő magyarországi egyházában! Hála legyen!!! Csak őrizték sokan ezt a lángot, hogy másokat is Isten és egymás szeretetére gyullasszon Szent Lelke által!

Szeretettel emlékezett
Herpy György ny. plébános

Kedves Testvéreim!

Nem túloz, aki azt mondja, páratlan, nagyszerű volt a 2. országos Ultreya Egerben!

Minden a legnagyobb rendben, nagyszerűen megszervezve zajlott! Ebben a biztonságban szárnyalhatott a lelkünk, az imánk, és a derűnk. Amikor sokunkat nyomaszt a világ- és a mindennapok gondja, akkor felárulhatott szemünk előtt a színes és pompás világ, mely Krisztusban él! A tiszta remény, a jövő, ami számunka biztos!

Aki ott volt az tudja, tapasztalta, akik pedig ezért vagy azért nem tudtak ott lenni, azokat lélekben oda hívtuk, amikor a székesegyház padjaiban ülve rájuk gondoltunk, imáinkba foglaltuk.

Hűvös, borús a reggel, de most nem számít. Megyünk! Bizonytalanul lépdelünk a hűvös hajnalban egy busz felé. Vajon ez az? És kik jönnek el vajon? Ott lesz-e a Zsuzsi akit még soha nem láttam és a János? Hogyan fogom majd őket felismerni?

A hátizsákomban ott a két imakönyv, a sárga „Úton Isten felé”, és a zöld „Velemjáró”. Mindkettőn vidáman úszkál a halacska!

Megállunk egy színes és pompás busz mellett. A színe pontosan olyan zöld, mint a Velemjáró! Az elején a háromágú csillag: Mercedes! A csillag 3 ágának jelentése: Földön, Vízen, Levegőben! Arra gondolok, hogy megígérte, velünk van a világ végéig. Bárhol, bármikor, így most is itt van, mert összegyűltünk az Ő nevében és nem is csak ketten-hárman.

Ez tehát a cursillós busz, odabent meleg van, karok nyúlnak értünk a lépcső tetejéről, hogy könnyebben fel tudjunk szállni, érdeklődő testvéri arcom, élénk beszélgetés fogad valamennyiünket.

Otthon vagyok! Együtt vagyunk! Már gurulunk is, kedves az üdvözlés. Roppant ügyes, gondos és kedves szervező áll az első ülések előtt és invitál. Senki sem bóbiskol, pedig korareggel van. Egyszer csak fonott kosárka érkezik, benne ptyolat fehér szalvéta gondosan behajtva és alatta friss, meleg, kelt kis kiflik, egy másikban pogácsa. Barackos illat lebeg a levegőben, egy sorozat műanyag gyűszűcske jön és egy huncutul mosolygó férfiú szíves kínálása hullasztik.

Kérsz egy kis pohárka házi pálinkát? Vegyél kiflit is hozzá! Én sütöttem! Istenem vajon mikor sütötte? Kérdezem

» Folytatás: egri ultreya

is mindjárt. Reggel négykor! – hangzik a válasz. És megáll a levegőben a kéz, és a szívünk itóka nélkül is melegszik. Négykor kelt értünk és értem, mert kiflit akart sütni nekünk. És újabb süti érkezik és gurul-gurul a busz Eger felé.

9-től már nem kóstolgatunk. Az áldozni kívánók megkezdik a mise előtti szentségi böjtöt.

A mikrofonhoz lép egy atya és reggeli imádságba kezd. Jókedvű és erőteljes a korai órában. Ki vagy? – nézek arrafelé. Óh, hát ez nem is meglepő! Ki más, mint Gyuri atya. Ūde arcával, szeretetteljes mosolyával ő az örökifjú testvér. Még csak 82 éves! Lelkes cursillista! Belváros szerte ismerjük. Misézik és klubot működtet. Ahol a Rózsafüzér történetét meséli, vagy Gizella királyné palástjáról tart előadást és ma már az általa valaha esketett nagymamák unokáinak is ad elő kedves vicceket, történeteket. Most is ragyogó formában van. Még a barackos papra-morgó is mosolyodik az üvegben, ha látja!

Mire az első megállóhoz érünk, már ismerem azt, aki előttem és mögöttem és mellettem ül, Gyuri atya gondosan végigjár és kérdez, Ki vagy? Honnan jöttél? És ahogy a nap az égen egyre feljebb száll, magasodik a kedvünk is és a busz begördül a gyönyörű egri székesegyház előtti dúsan fásított lombos, virágos parkba.

Az eső sem esik, hűvös sincs, de a nap süt! Kirepülünk szinte a buszból és megállunk a bazilika előtti impozáns lépcsősor aljában. De szép és méltó is ez az Isten háza és mennyien vannak már előtte, és mind cursillós!

Az első csapat a mise után elindult az ebéd helyszínére. Elöl vezetett bennünket egy magas cursillós férfiú, kezében egy kiemelkedő zászlóval, hogy mindenki láthassa, merre is az út. Mindenre, de mindenre gondoltak.

Az első csoport egy régifajta hangulatot idéző nagy menza-szerű ebédlőbe érkezett. Klasszikusan gömbölyű pirospozsgás szakács adagolta a sűrű babgulyást a műanyag mélytányérba és a sor végén egy ünnepelőbe öltözött egri asszony nyújtotta hozzá a fehér és sötétbarna felszelt kenyeret és egy üveg ásványvizet! Jó étvágyat! És mosoly, és mosoly.

De ezúttal nem ültünk le egyből a régi-fajta nylonabrosszal leterített menzaasz-

talhoz. Nem! Ez már nem az a világ! Az egyes asztaloknál állók összekulcsolt kézzel az asztali imát imádkozták, és csak aztán fogtak kanalazáshoz. És itt is és ott is a többi asztalnál is az érkezés sorrendjében felhangzott Jézus neve és percenként röpködtek az Amenek, ahogy az éhesek megálltak asztaluknál imájukkal. Örülünk Testvéreim, mert ezen a menzán Krisztus is velünk evett!

Ebéd után kísérőink a kertben nagy fehér sátrak alá vezettek bennünket, ahová nassolni hívtak.

Fantasztikus volt! Egy percre megkövülve álltunk. Hatalmas mennyiségű színes és pompás süteményhalmok mindenütt. Mint egy gyermeki álom. Itt egy halom rétes, ott a tepertős pogácsa, sósrúd és mézes krémes, túrós süti és zserbó, marcipános és meggyes piskóta, és mákos kifli, meg diós patkó, krémes szeletek és sonkával töltött kiflik. Mellette üdítők és kávé, és az ürülő tálak ismét teli kerültek vissza az asztalra, ahogy azt álmunkban gyerekként elképzeltük. Vajon nem túlzás ez? Hát nem, hiszen Ū azt akarta, hogy életünk legyen és bőségben legyen.

No meg Barsi Balázs atyánk szavai jutottak eszünkbe: „Az ember nem úgy eszik mint az állat. Az étellel szeretetet is nyel le, azoknak a szeretetét, akik azt az ételt számunkra elkészítették. Az édesanyánk süteményét senki sem tudja elkészíteni.” Balázs atyának persze már megint igaza van, hiszen az édesanyánk szeretete fel nem cserélhető és a süteményében az is benne van, mint egy üzenet. És itt az ország minden tájáról érkezett testvérünk szeretete volt azokban a pazar süteményekben, amiket előző este elkészítettek és ránk gondoltak és hajnalban dobozokba zárták és nyitott szívvel adták és adták.

Délután a zenekar ismét a helyén volt és szép, könnyen tanulható, nemes szövegű közösségi énekeket játszott, melybe mi is bekapcsolódtunk.

Jöttek közben a tanúságtevők. Fiatal református fiú beszélt arról, hogyan is csábította el az Ūr. Idősebb testvérünk az igaz és „minőségi” hitre törekvő küzdelméről szólott, egy érett többgyermekes orvosnő a családi tragédiákból tanulva lett érett Krisz-

tus hívővé, aki mindenért hálás szívvel van életében, egy 40-es pap beszélt arról mit is jelent számára a cursillósok lelkesedése, hogyan erősíti meg őt is ez a mozgalom papi hivatásában.

Egy másik atya arról szólott, hogy emberi magatartásunkban látszania kell rajtunk, hogy apostolok vagyunk, Isten szolgálói.

A tanúságtevők között hangzottak a szebbnél szebb énekek, majd hirtelen teljes csönd támadt. Se gitárzene, se készülőldő tanúságtevő nem látszott. És akkor halk kísérettel különös magas hangon, kontraaltista fiatalember kezdett bele egy középkori apáca által alkotott zsoltár énekébe. Magas hangja és hittel teli tökéletes finom dinamikájú éneklése az elképzelt szférák zenéjét idézhette.

Levegőt sem véve hallgattuk, mint egy angyal szózatát. Tapintható volt a csönd és az általa vezetett mindenki imája. Mert lelkében a dallamra mindenki, de mindenki imádkozott. Együtt énekelt a lelkünk!

Akinek nem csordult ki a könnye, aki nem a zsebkendőjét kereste, az azonnal csatlakozott a végén a zúgó tapshoz. Csodálatos volt, egyszerűen csodálatos! És a fiatal énekes szerényen oldalt billentett fejével zavartan mosolyogva fogadta elképzelt lelki ölelésünket a szép éneklésért.

A tanúságtevők után a Nemzeti Titkárság képviselője tájékoztatott az aktuális munkáikról, majd biztatott mindenkit, hogy a következő Ultreyára – amit Bécsben rendeznek, igyekezzünk minél nagyobb számban részt venni.

Egyik aktív társunk köszönetet mondott minden szervezőnek, önkéntesnek, zenésznek a kiemelkedő szervezetszerű eseményért. Megemlítette az atyákat is, akik elkísérték a csoportokat vagy segítik a cursillós mozgalmat, köszönetet mondott az egri egyházmegye támogatásának is.

Mindkettőjük szavait örömmel helyeselték a cursillisták.

Egy felhívás is elhangzott a zenekar felé, mert teljesítményük valóban mintaszerű volt. Mutakozzatok be! A zenekar vezetője, a kedves férfitársunk végtelen szerényen elmondta, hogy a kis társulat tulajdonképpen az ő családja. És rámutatott a gitárosokra, énekesekre, akik unokatestvérek, vagy éppenséggel a zenekarvezető édes

lánya volt. Kedves derűtség fogadta szavait és hálás tapsvihar. Krónikám korábbi részében nem is említettem a kedves jelenetet, amikor is arra lettünk figyelmesek, hogy a sekrestye ajtóban egy nyitott hegedűt fekszik. És a szép eseményor valamelyike előtt egy ősz hajú idős hölgy, a hegedű tulajdonosa, - aki addig még nem is mutatkozott - előlépett „rejtekből” és értékes előadásában minden szeretetét beleadva, művészi színvonalon eljátszotta

nekünk Schubert Ave Maria-ját. Bizony a zenészek is kitétek magukért mind!

Szentségimádással énekléssel és a megrendítő „Apostol imájával” fejeztük be ezt a különleges szépségű, találkozózt. Az imavezető atya, aki jól ismert közösségteremtő, és közvetlen kedvességét már megtapasztalhattuk máskor is a miskolci mélyítőn - a Szentség elhelyezése után lejött az oltár magaslátáról és közvetlenül az oltár előtt karjait kitérve intett, hogy fogjuk meg egy-

más kezét. A padokból eleinte lassabban kijőve, majd vidáman kiugrálva köré se reglettünk és összekapaszzkodva boldogan énekelünk és összekapaszkodva igaz is volt, hogy: „Színes, pompás az emberi világ, ha Krisztusnak él!”

És végezetül szentségi áldásban részesültünk!

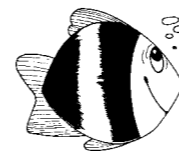
De Colores!

Csalótzky Annamária

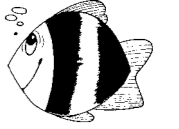
APOSTOL IMÁJA

Urunk Jézus Krisztus! Hiszünk a Te szeretetedben és szereteted mindenhatóságában. Te megmondtad nekünk, hogy áldozat nélkül nincs odaadás. Készek vagyunk lemondást, csalódást, fáradtságot vállalni, csak hogy Téged követhessünk! Ígérjük Neked, hogy harcolni fogunk a felületesség, az önzés, a hamisság, az igazságtalanság, a gyűlölet ellen. Ígérjük Neked, hogy síkra szállunk a Te szereteted örömhíréért! Add nekünk Szentlelkedet, hogy az életnek és az Evangéliumodnak a lényegét mindig megtalálhassuk! Adj nekünk szentségeid által keresztény érettséget, hogy véghez tudjuk vinni a szeretet forradalmát. Add, hogy apostoli küldetésünket nyíltan, bátran és határozottan tölthessük be! Hűségesen össze fogunk tartani Veled és egymással. A Te szereteted győzelmébe vetett teljes bizalommal fáradhatatlanul fogjuk építeni Egyházadat. Add, hogy mindig lelkes apostolaid lehessünk.

AMEN

II. Női Cursillo – Kunszentmárton

2012. május 30. – június 3.

Pünkösöd az életben kitüntetett ünnep. Annak idején születésem napja és Pünkösöd ünnepe egybeesett, így a körülötte lévő napok mindig különös jelentőséggel bírnak számomra.

Ebben az évben két esemény is növelte örömeimet. Férjem és nagyobbik fiam gyalogos zarándoklatra indult Máriaradnára, hogy Pünkösdre egymást erősítve érkezzenek meg a kegytemplomhoz, és a Szűzanyához.

Szinte erre volt válasz a női cursillo, mely még ennek az ünnepnek a kegyelmében ajándékozott meg minket az egymásra találás és Istenhez fordulás örömeivel. 6 gyermekes anyaként elképzelhetetlen do-

lognak tűnt, hogy saját városomban elvonuljak 3 napra a világ és családom elől. S mégis, mintha kilométerekre utaztam volna el! Talán a saját lelkemben tett utazás volt ilyen hosszú? Talán magamtól vagyok ilyen messze? Ez a pár nap lehetőséget adott az életben való lapozgatásra, egy-egy múltbéli eseménynél való elidőzésre, s annak az élménynek a megtapasztalására, hogy a keserűségekkel, nehézségekkel együtt is milyen gyönyörű életem van. S hogy mindezt milyen jó Isten kegyelmében megélni!

A másik nagy tapasztalásom, ami már nem először vágott mellbe, az a gyengeségem, hogy nem adok elég időt másoknak, hogy kinyíljanak, hanem első ránézésre próbálok képet formálni, s kis skatulyákba

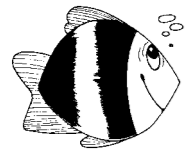
begyömöszölni társaimat. Itt volt idő! Milyen jó felismerni saját hibáimat, s rácsodálkozni a mellettünk lévő emberek szépségeire! Meglátni bennük a szerethetőt, a sebezhetőt, az erőset és az elesettet. S rájönni arra, hogyan tudunk egymásnak támaszai, és örömei lenni.

Ez a három nap volt az én zarándoklatom, melyben biztos támaszt nyújtott Fabókné Ildikó tántoríthatatlan következetességével, humorával, Kiss Józsi és Kövesdy Zsolt atyák szerető felénk fordulásukkal.

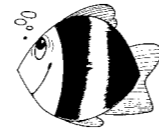
Köszönöm az öleléseket, a jó szavakat, a munkatársak végtelen figyelmét, szeretetét!

De Colores!

Dezsdő Dóra

CURSILLO

Kis tanfolyam, melynek eredménye: rend a fejedben, a szívedben és a hitedben

II. Női cursillo

A rendcsináló maga Jézus Krisztus, vagyis a Szeretet, amely Szentlélek formájában velünk együtt beköltözött a karmeliták kunszentmártoni rendházába 2012. május 31-én, hogy földi segítői útján három napon át formáljon, alakítson, összetörjön és át-szítaljon, majd új kenyérré dagasszon bennünket, a 2. **Szeged-Csanádi Egyházmegyei női Cursillo** résztvevőit.

Hogy a költői képhez hű legyek, most, csaknem két hónappal a kurzus után még mindig munkál bennem az ott kapott lelki kovász. Csak remélni tudom, és újból és újból kérem a jó Istent, hogy ez a jótékony lelki növekedés fokozatosan és folyamatosan megmaradjon bennem a negyedik öröknap teljességéig. Majdnem azt írtam, hogy a negyedik öröknap végéig. De hiszen éppen ez volt a Cursillo számomra egyik legnagyobb felfedezése, hogy bele tudtam helyezni porszemnél is kisebb önmagamot az Isten örökkévalóságába. Abba az öröklétbe, amelynek semmilyen dimenzióban nincs sem eleje, sem vége. Már benne voltam születésem kezdete előtt, benne vagyok földi halálom pillanatáig és benne maradok azután is! És közben mindig velem – s, ha beengedem – *bennem* van az Isten!!!

Végtelen nyugalommal tölt el ez a felismerés, melyre a Cursillo szónokai vezettek el bennünket e boldog három nap alatt. Ha ezt sikerül megérteni, életre szóló támasz lesz a „*Ne félj!*...” felszólítás, amely a Szentírásban gyakran elhangzik. S akkor örömmel és dacos elszántsággal kiálthatod a világba minden Hiszekegyben: „...és *Országának nem lesz vége!*”

Kicsit hosszúra nyúlt ez a bevezetés, de mindenképpen tudatosítani szerettem volna az olvasóval azt a földrengés szerű változást, melyet e kitűnően felépített tanfolyam (és egyben lelki gyakorlat) képes a bensőnkben véghezvinni. Tulajdonképpen mi is ez a Cursillo? Nagyon

keveset tudtunk róla, majdnem semmit. Azt hittük, hogy ez is egy, az Egyházunkban szervezett sok-sok különféle módszerű lelki gyakorlat közül. A kunszentmártoni Cursillónak 2010-ben dr. Laurinyecz Mihály akkori plébános atyánk meghívására már volt egy rövid látogatása a szeged-Tarjánvárosi Szent Gellért Plébánián, s már akkor mély benyomást tett ránk a vendégek őszinte tanúságtétele, lelki életük kendőzetlen bemutatása. Valószínűleg ez az emlék indított minket kolléganómmal, Papp Ilonával arra, hogy jelentkezzünk a Cor Unum egyházi levelezőlistára feltett meghívásra.

Kíváncsian utaztunk Szegedről az Alföld közepén elterülő, hosszú, széles utcával a síkságba mélyen benyúló, álmosnak tűnő kisvárosba, Kunszentmártonba. Gurulós táskánkkal nagy lármát csapva, már majdnem a település szélén megtaláltuk a rendházat, ahol kedves mosollyal, nagy szeretettel fogadtak bennünket a korábban érkezők. Csendet parancsoló, hűvös, széles lépcsőkön kísérték fel barátságos szobánkba, ahol kényelmesen elhelyezkedhettünk. A közös vacsora után bemutatkozással, a Cursillo rövid történetének és a három napos együttlét céljainak ismertetésével indult a program, melyet nem fogok részletesen leírni, már csak azért sem, hogy megmaradjon izgalmas, érdekes találkozásnak mindazoknak, akik ezután döntenek a részvétel mellett.

Annyit azért elárulok, hogy a nyitó estén kitérő cél: - hármas találkozás önmagammal, Istennel és a közösséggel – az én lelkemben maradéktalanul megvalósult.

Néhány mondat a jegyzeteimből, melyek különösen megérintettek:

„Az Úr elhívott, pont ide hívott bennünket. Ha meghívott, akkor kezébe vesz, formál...”

„Isten szeretné könnyűvé tenni a megtérést, megalázottság nélküli megtérést akar. Elénk jön!”

„Képtelenek vagyunk emberré válni a találkozások nélkül.”

„Jézus fejlődő kapcsolatot akar velünk kialakítani, amelyben nincsenek álarok.”

„A boldogsághoz a lemondáson át vezet az út. Mindenkinek a saját lehetőségei között kell megtalálnia azt az ideált, ami az ő önátadásához vezet.”

„Használjuk az Istentől kapott képességeinket, ezt fordítsuk mások javára.”

KRISZTUS SZÁMÍT RÁD! – ez a Cursillo központi mondata, mely már az utolsó napon hangzott el. Bensőséges, többszöri szentségimádás alatt ezt kisugárzásával bele is égette a szívembe. Rugkapálóztam is ellene egy kicsit. Miért mondd ezt Uram? Miért akarsz még többet, amikor én már fáradok, inkább letenni készülök a lantot. Hosszú évek óta szolgáltam Téged és a közösséget, lohad a láng bennem, ami régen magasan lobogott. Az utolsó szentmisén körben álltunk az oltár előtt. Aki akarta, szavakba önthette személyes könyörgéseit. Mély sebek szakadtak fel, őszintén, kendőzetlenül. A kör végén a csoda kézfelfoghatóvá vált: megkönnyebbülés, szelíd öröm látszott az arcokon. Krisztus vállára vette terheinket. Számít ránk – megünnel hát Vele, Érte, Értetek testvéreink tovább!

De Colores!

Bereznainé Deák Jutka

Epilógus

A kunszentmártoni női Cursillóval egy időben zajlott Szegeden a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége „Megújulva megújítani” programjának őszi találkozóját előkészítő megbeszélés, melyen világi elnökünk és a tarjánvárosi közösség több tagja is részt vett. Hazatérve mindannyian úgy gondoltuk, a Szentlélek különös ajándéka és iránymutatása a hitéletünk megújítását célzó történetek ilyen egybeesése. Reméljük, hogy a Cursillo hamarosan Egyházmegyénkben is egyre ismertebb és elterjedtebb formálója lesz a krisztusi közösségi életnek!

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia

Minden hónap utolsó szombatján, az esti ½ 7-es mise után ultreya.

Frankovits György · frankogy@t-email.hu

+36-30-999-7777

Dél-pesti régió

Szent Kereszt Plébánia

Minden hónap első péntekén, az esti 6 órás mise után.

Juhász Károly · juhaszkároly60@freemail.hu

Belvárosi régió

Belvárosi Főplébánia

Minden hónap második és negyedik csütörtökén, az esti 6 órás mise után, váltakozva kis-csoport és ultreya.

Rébay Lajos · rebaybt@yahoo.com

+36-20-931-6600

Észak-pesti régió

Katolikus Kultúrház, Újpest

Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya.

Bernolák Béláné Melinda · bernolak35@freemail.hu

+36-30-534-4743

Rákos mente régió

Budapest-Rákócsház-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia

Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya.

Telek Mihály · telekmihaly@t-online.hu

+36-30-514-0961

Kelet pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia

Minden páros hét hétfőjén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián. Negyed-évenként ultreya, külön meghirdetve.

Maróti Lászlóné Gabi · maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

A 2012-ES ÉV PROGRAMJAI LEÁNYFALUN:

Cursillók

nov. 29- dec. 2.

női

dec. 6- 9

férfi

Cursillós események

okt. 4-7.

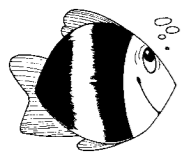
rektori mélyítő

Hirdetések

A cursillo hétvégekre jelentkezés, és információ Visy Évánál, +36-30-971-6858.

Az iroda, minden hétfőn reggel 9-11 óra között tart nyitva, a Szent István Bazilika Bajcsy-Zsilinszky út felőli bejáratánál.

Az újságra előfizetés lehetséges a 11710002-20080949 számlaszámon. Kérjük, tüntesd fel a csekken, hogy a „De colores újság előfizetésére”.

Az „öröm” cursillója

78. férfi cursillo

Minden Cursillo az öröm cursillója. A közösség, a mély beszélgetések, őszinte megnyílások öröme. Elmerülés az Isten szeretetében. Ez a 78. férfi cursillón sem volt másképp.

Most néhány olyan élményt szeretnék megosztani veletek, ami ennek a hétvégének sajátos pillanata volt.

A sokszor megindító, de vidám munkatársi felkészülések egyikén, az új munkatárs Szabolcs megkérdezte: Ilyen jó lesz a hangulat a Cursillón is, mint most? Ha azt akarjuk: igen. Válaszoltam.

A kezdeti szervezési nehézségek után amikor Beöthy Tamás atya és az újudvari plébános, Szűcs Imre atya is elvállalta a hétvége szolgálatát, nagy remény ébredt bennem,

hogyan teljesülhet ez a vágyunk is.

Gazsit megkértem, hogy szervezze meg és készítse elő az egyik jelölt, Feri születésnapjának köszöntésére a szükségeseket.

A cursillo szombati sűrű napjának végén, hosszú, szépen terített asztal várt bennünket az étkezőben.

A köszöntő koccintást követően meghitt beszélgetés alakult ki. Beszélgetés közben egyszer csak felcsendült az aláfestő gitáros zene is.

Feri megkérdezte Istvánt: Te aktívan táncolsz még? És ezt a figurát ismered? Majd néhány tánc lépésben bemutatta.

Nem, és te ezt ismered? Ezután elkezdett egy bokázókat, amibe Feri is bekapcsolódott.

Gyorsan a székeket, asztalokat félretoltuk. Na és ezt? A két fiú spontán módon olyan csettintős, kurjongatós örömtáncot járt, hogy csak na. Mi csak tátott szájjal álltunk, néha belefüttyentettünk a kettős játékába. A két fiú a végén összeölelkezett.

Nagy nehézségeket, mélységeket illetve örömeiket éltük meg ezen a hétvégén. Tamás atya segítő, tanító bölcsessége, Imre atya humorba ágyazott élettörténetei, a munkatársak szerető, hiteles tanúságtételei felejthetlenné tették ezt a hétvégét. Valóban az „öröm cursillóját” éltük meg.

Várdai Pál
a 78. ffi. cursillo rektor

Cursillo Titkárság
1051 Bp. Hercegprímás u. 7.